

dog i det Mindste kunne have nogen Udsigt til at gaa seirrige ud af Kampen, og at vi derfor ikke forsømme at give Hæren og Flaaden de Midler, de ikke kunne undvære, dersom der virkelig skal kunne ventes en Seir. De Herrer vide, at efter min Opfattelse er Forholdet det, at et Forsvar af vort Land i Regelen kun er muligt ved en forstandig og koncentreret Anvendelse af dets Stridskræfter. Jeg kan ikke, saaledes som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), der nys talte, være med til at sætte Idealet for vort Forsvar i, at vi skulle kunne finde hist og her rundt omkring i Landet forskjellige Krybilsteder, hvor Hærens Afdelinger kunne trække sig tilbage, for saa at overgive sig. Jeg tror derimod, at det er nødvendigt for at Hæren og Flaaden skulle kunne mobiliseres og rykke ud, at Arsenalene og Depoterne være dækkede, og nu da Havet ikke mere gjør det, have vi ikke noget andet Middel dertil end Befæstninger. Derfor vide de Herrer ogsaa, at jeg betragter det som en Nødvendighed under de forandrede Forhold, som vi ere komne i siden 1864, at Hæren og Flaaden have befæstede Stationer for Flaaden og dens Lei og en befæstet Reduit for Hæren. Jeg skal tillige tillade mig at udtale, skjøndt det maasse skurrer i mange ærede Medlemmers Øren, at efter min Opfattelse kan og bør en saadan befæstet Station for Flaaden og en Reduite for Hæren ikke være andet Sted end her i Kjøbenhavn. Jeg veed meget godt, at jeg i den Henseende staar i Modstrid med mange ærede Medlemmer her i Salen, og jeg veed meget godt, at man knap engang kan undgaa at blive forkjættet, naar man derom siger sin Mening; men jeg tror dog, det er bedre, saalænge vi sidde her, at der ogsaa høres Udtalelser fra dem, der have en anden Anskuelse end de Herrer, aldeles aabenbart og ligefremt. Men jeg skal dog ved denne Leilighed udtrykkelig sige, at jeg ikke har den Anskuelse, som jeg veed er bleven mig tillagt, den Anskuelse nemlig, at det Forslag, som i Mar er fremlagt af den høitærede Regjering om Kjøbenhavns Befæstning, skulde præjudicere noget Fremtidigt. Naaget jeg for min Person aldrig tvivler om, at vi bør gaa videre end foreslaaet af den høitærede Regjering i selve Lovforslaget, er det dog min fuldeste Overbevisning, at Enhver har trygt kunnet stemme for Regjeringens Forslag uden paa noget Punkt i den Henseende at binde sig til at gaa videre, navnlig i Retning af Kjøbenhavns Befæstning fra Landtiden. Jeg skal i Øvrigt ikke optage de enkelte Uttringer, som ere faldne, og som ganske vist kunne friste dertil, ikke heller de Uttringer fra en fraværende, af os alle agtet Mand, som nylig hørtes inddragne her i Diskussionen. Jeg vil lade dem ligge, dels fordi man under forandrede Forhold selvsølgelig forandrer Betragtninger og Anskuelser, og derfor ikke altid kan staa ved, hvad man for 20 Aar siden,

under ganske andre Forhold har sagt, og dels navnlig fordi det er mig bekendt, at den paa-gældende Mand netop selv har fralagt sig, at hans Ord skulde blive tagne til Indtægt i en saadan Retning, som man nu gjør.

Naar jeg imidlertid har tilladt mig at udtale, at Valgenes Udfald ikke har kunnet forandre min Opfattelse af, hvad der er det Rigtige, og saa langt fra har kunnet fritage mig for den Forpligtelse at hævde min Anskuelse, at det efter min Opfattelse endog saa er mere nødvendigt nu end før at hævde den klart og bestemt, saa skal jeg dog tilføje, at i en anden Henseende har Valgenes Udfald haft en stor Betydning for min Opfattelse, og det er paa min Opfattelse af, hvad der kan betragtes som det i Diebliffet Opnaaelige. Jeg antager den Ordning af Forsvarsvæsenet, som jeg har hævdet, for at være den rigtige; men jeg skal strax tilføje, at jeg anser det for at være fuldstændig umuligt at vente den gennemført i dette Dieblif. Dette har den imidlertid tilfælles med mange andre Forsvarsplaner. Den høitærede Regjering's Forslag, saaledes som det foreligger i det Lovforslag, der i Dag er til Behandling, er efter min Opfattelse ligeledes fuldstændig uopnaeligt for Diebliffet. Det er muligt, at det vilde være opnaeligt, forsaavidt den høie Regjering havde set sig i Stand til at kunne møde Folkethingets Ønsker mere i Spørgsmaalet om en overordentlig Indtægts Tilveiebringelse; men, saaledes som Lovforslaget foreligger er det mig fuldstændig klart, at det er den høie Regjering umuligt at bringe det igjennem i Folkethinget. Men det er mig lige saa klart, at det ærede Flertals Forslag fra isjor og ogsaa er fuldstændig uigjennemførligt. Jeg tvivler meget om, at det vilde kunne passere en virkelig endelig Afstemning her i denne Sal; jeg antager det saa meget mere tvivlsomt, som Forslaget ikke er stillet op og vistnok vilde være blevet stillet op til Afstemning, dersom man havde haft absolut Sikkerhed for at faae det vedtaget; men jeg tror desuden, at der er enkelte Punkter i dette Forslag, som i Diskussionerne saavel her i Salen som uden for den have faaet saa stærke Grundskud, at mange Medlemmer, der maaste før gif med dertil, nu ville have en vis Betenkelighed ved det. I alle Tilfælde er det mig fuldstændig klart, at dette Forslag aldrig vil kunne passere Landstinget, thi der vilde man i det Mindste forlange, at det skulde have kunnet bestaa for en virkelig militær Prøvelse, og derfor er der for mig ingen Tvivl om, at, selv om det skulde være blevet vedtaget her, saa vilde det blive uigjennemførligt derved, at det blev forkastet i Landstinget. Begge disse Forslag ere efter min Opfattelse uigjennemførlige; men begge Forslag kunne dog efter min Opfattelse tjene til Grundlag for en Forhandling, thi vi ere jo under Nigsdagens Forhandlinger nu komne derhen, at det i Grun-